

If undelivered return to:
**"GLASILLO K. S. K.
JEDNOTE"**
 6117 St. Clair Ave.
 CLEVELAND, O.
 The largest Slovenian
 Weekly in the United States
 of America.
 Sworn circulation, 15,800
 Issued every
 Wednesday
 Subscription rate:
 For members yearly \$0.54
 For nonmembers \$1.60
 Foreign Countries \$3.00
 Telephone: Randolph 3912.

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Stev. 32. — No. 32.

CLEVELAND, O. 5. AVGUSTA (AUGUST), 1925.

Največji slovenski tisk
 v Združenih Državah.

Izjava vsako sredo.

Ima 15,800 naročnikov

Naročnina:

Za člana, na leto \$0.54

Za nedelje \$1.60

Za inostranstvo \$3.00

NASLOV

uredništva in upravnika:

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, O.

Telefon: Randolph 3912

Leto XI. — Volume XI.

PISMO SOBR. PRED.

REKA, SVOBODNA LUKA.

KATERO DRUŠTVO BO DOLETELA ČAST PREJETI
 ČASTNO ALI ZLATO KLADIVO?

SPORAZUM MED JUGOSLA-
 VIJO IN ITALIJO.

Nettuno, Italija. — Med Italijo in Jugoslavijo je prišlo do novega sporazuma o raznih točkah. Dne 21. julija t. l. je bila v Benetkah podpisana nova pogodba med Italijo in Jugoslavijo, ki obsega 32 točk. Za Italijo je podpisal pogodbo ministriki predsednik Mussolini, za Jugoslavijo pa poslanik v Rimu, Antonijević in poslanec Rybar.

Glasom te pogodbe je postala Reka svobodna luka, in imajo Jugoslovani isto pravico v nej trgovati kot Italijani. Pri uradnih transakcijah se sme v Jugoslaviji, glasom te pogodbe, rabiti jugoslovanski ali pa laški jezik, tako tudi pri colninskih zadevah. Laškim odvetnikom je dovoljeno prakticirati v Jugoslaviji. V Reki se postavi hidro-električna postaja, ki bo zakladala notranje kraje Jugoslavije z električnim tokom. Bolniki iz jugoslovanskih krajev se lahko sprejemajo v bolnice v Reki.

Se nekaj drugih manjših dočeb obsega ta pogodba, in kot je videti, je večina teh dočeb v prid Italiji, nobena v prid Jugoslaviji. Nadalje se poroča iz Belgrade, da je bil znani vodja hrvatskih republikancev, Štefan Radić izpuščen iz zapora. Radić je bil več mesecov v jezi, obdeljen veleizdaje in rovanja proti Jugoslaviji. Sedaj so se pa radikalni spoprijaznili s hrvatskimi republikanci, in njih Radić, je prisegel kralju zvestobo in slovesno obljubil, da se bo strogo ravnal po ustanovi države. Kralju se zahvaljuje, ker je posredoval med Srbi in Hrvati za sporazum. Ustanova se je nova vlada, v kateri je 12 radičalov in 4 hrvatski republikanci. V novem jugoslovanskem kabinetu je kot minister agrarne reforme tudi Stjepan Radić; Slovenci nimajo v tem kabinetu nobenega ministra.

Tudi v Clevelandu dobro znanega mirovnega sodnika R. R. Hawkinsa iz bližnje naselbine Dover je nedavno zadela zasluga kazen, da bo moral prestati 21 dni v prisilni delavnici, ker je pri svojih suhaških pogonih preveč "graftal."

Te dni je vložil neki odvetnik v Clevelandu na guvernerja Donahoya prošnjo, da naj po prestani kazni tega vzornega mirovnega sodnika za vedno odstavi iz službe.

ZRTVE AVTO VOŽNJE.

Washington. — Oddelek za trgovino je na podlagi podatkov iz 57 večjih ameriških mest izračunal, da je bilo v teh mestih od 1. janurja do 18. julija od avtomobilov usmrčenih 2,511 oseb; skupno število teh žrtev lanskoto leta je znašalo 4,992, predianskem pa 4,827. Stevilo prebivalstva v teh 57 mestih se računa na 27,000,000 duš. Letos je bilo v tem času od avtomobilov povozenih: V New Yorku 401, Chicagu 299, Philadelphia 149, Detroitu 127, Clevelandu 125.

KAZEN ZA NEPOROČENE.

Sofija, Bulgarška. — Že pred štirimi leti je bila na Bulgarskem sprejeta nova postava, da morajo vsi samci in samice v starosti od 18. do 40. leta vsake leto opravljati deset dni prisilnega dela za državo. Zdaj je ta postava v toliko spremenjena, da so temu delu podprtji samo moški.

Na zopetno svodenje v Ameriki!

Vaš udani sobrat,

Anton Grdina, glav. pred.

Tako se bo sedaj naše potovanje nadaljevalo še pod drugi

Iz zapisnika polletnega zborovanja glavnega odbora in iz poročila brata Zupana, urednika Glasila, ki je bilo v našem uradnem listu pretečeni teden priobčeno je razvidno, da je razpisana izvanredna kampanja za pridobitev 1000 novih članov in članic obeh oddelkov.

Namen kampanje je, presenečiti glavnega predsednika sobrata Anton Grdina, ko se vrne iz rojstne domovine, ter mu ob njegovem povratku izročiti pozdrave 1000 novih udov.

Vsekodaj, ki pozna našega glavnega predsednika ve, da je dušo in telesom, za večjo in močnejšo K. S. K. Jednote. In kdor to ve, mora tudi znati, da nobena stvar, ne bi brata predsednika ob njegovem povratku bolj razveselila, kakor če mu pokažemo, da se zavedamo svojih dolžnosti, da člana in spoštujejo njegovo delovanje kot načelnika Jednote, ter da nismo pozabili njegovega priporočila, ki ga nam je dal pred odhodom v staro domovino, rekoč: "Delujte, za napredok Jednote; naša Jednota mora naprej, do cilja do zmage!"

Veliko je storil brat Grdina za Jednote, odkar je nastopal službo glavnega predsednika. Se z večjo vremena pa se bo zavzel za dobrobit Jednote, ako pokažemo, da znamo ceniti njegovo dobro delo, njegov trud in požrtvovalnost. In da mu to pokažemo, podajmo si roke, pojdimo na delo in pridobimo 1000 novih članov in članic, katerih pozdrave mu boderemo izročili, ko se med nas povrne.

Razpisana kampanja se bo zaključila 30. sept. t. l. V to kampanjo se bo vstelo članstvo obeh oddelkov, pristopilo od junija do zadnjega sept. Ker smo junija in julija meseča sprejeli v Jednote že precej lepo število novih udov, zato nam ne bo težko dobiti zaželeno število novih. Treba je nekoliko dobro volje, nekoliko požrtvovalnosti in naš cilj bo dosežen.

Da bo na toliko več zanimanja v kampanji, je glavni odbor določil, da kupi častno ali zlato kladivo, ki se bo izročilo onemu društvu, ki bo štelo 30. sept. 1925 največje število članov in članic v odraslem oddelku. Predsednik določenega društva bo rabil kladivo pri vodstvu sej in sicer toliko časa, dokler ostane društvo največje po številu članov in članic odraslega oddelka. Društvo pa, ki bo v tej kampanji pridobilo največ novih članov in članic v obeh oddelkih skupaj, se bo podarilo posebno zmagoslavno zastavo.

Katero društvo bo doletela čast prejeti častno ali zlato kladivo? Katero društvo bo torej deležno zmagoslavne zastave?

Josip Zalar, gl. tajnik.

OBSOJEN MIROVNI SODNIK.

Tudi v Clevelandu dobro znanega mirovnega sodnika R. R. Hawkinsa iz bližnje naselbine Dover je nedavno zadela zasluga kazen, da bo moral prestati 21 dni v prisilni delavnici, ker je pri svojih suhaških pogonih preveč "graftal."

Te dni je vložil neki odvetnik v Clevelandu na guvernerja Donahoya prošnjo, da naj po prestani kazni tega vzornega mirovnega sodnika za vedno odstavi iz službe.

Spominska knjiga

K. S. K. J.

Ker nam je preostalo še par sto Spominskih knjig, izdanih lanskoto letu, povedom 30 letnicne naše Jednote, bi iste radi v denar spravili. V to svrhu smo določili znižano ceno in sicer veljena knjiga samo \$1.50 s poštnino vred, bodisi naročena za Ameriko ali pa staro domovino.

Ako hočete svojega sorodnika ali prijatelja iznenaditi z lepim književnim darom, naročite mu sedaj eno Spominsko knjigo. Z naročilom pošljite tudi potrebno sveto; kdo naroči dve knjige skupaj, jih dobi za \$2.75 s poštnino vred.

Nakup te knjige priporočamo osobito glavnim uradnikom, onim ustanovnikom društev, uradnikom in uradnicam in društvi, kajih slike se nahajajo v tej knjigi; vseh slik skupaj je 255.

Uprav. "Glasila."

6117 St. Clair Ave.

CLEVELAND, Ohio.

Clevelandske novice.

SPOR NA BALKANU.

ODKLONJENE ZAHTEVE.

GRŠKA POSLALA ULTIMA-
 TUM BULGARIJU.

Atene, Grška, 3. avgusta. — Na Balkanu se zopet dvigajo vojni oblaki, ker sta si Grška in Bulgaria v laseh. Povod temu nesporazumu je nastal nedavno, ker so Bulgari v Atenah umorili premožnega grškega veleposlantnika Nicolaidesa, hodeči s tem oplašiti še ostalih 6,000 Grkov, ki se morajo do 15. oktobra t. l. vrniti v svojo domovino.

Zadnji četrtek proti večeru se je z avtomobilom iz Buffalo, N. Y., v naše mesto pripeljal Mr. William (Bill) Grahek, ki opravlja že več let službo mestnega inženirja v Joliet, Ill.; spremjal sta ga njegova gošča soproga in sin. Grahekovi so letošnje počitnice prebili z avtomobilsko turo preko Illinoisa, Michigan, Kanade do niških slapov; nazaj pa čez državo New York, Pennsylvania, Ohio, Indiana in Illinois, do doma. V četrtek pred odhodom se je Mr. Grahek zglasil tudi v uredništvu našega lista.

Dne 27. julija je v bolnišnici sv. Aleša umrl rojak Josip Kužnik, vsled ponesrečene operacije. Pokojnik je bil rojen dne 11. oktobra, 1873, nekje v izanski fari blizu Ljubljane; zadnjih devet let je živel na zapadni strani našega mesta (Brooklyn), kjer zapušča soproga Hattie in nič otrok. Predno se je preselil v Cleveland, kjer je živel v Chicagu, ter je spadel se sedaj k tamkajšnjemu samostojnemu mladiščemu društvu "Danica". Pogreba pokojnika, dne 31. julija, se je k tistemu društvu "Danica" vdelil društveni tajnik Mr. John Starc. Pokojnik naj bo lahka ameriška gruda! R. I. P.

— Cenjene čitatelje v Clevelandu in okolici opozorjam na današnji oglas Slovenske posojilnice, kjer je priobčeno finančno poročilo omenjenega denarnega zavoda z dnem 31. julija t. l. Ta posojilnica je zadnjih sedem mesecev (od 1. januarja do 31. julija) napredovala za \$126,171.58, kar je v resnici vseh povhvale vredno.

— V Collinwoodu je nedavno umrla rojakinja Ivana Kozlevčar, rojena Marn, stara 38 let. Doma je bila iz vasi Hudeje, fara Trebnje na Dolenskem. Tu kaže zavoda moža John-a, štirii otroki in brata Louis Marna. Naj v miru počiva!

— Srečno so se vrnila iz obiska v stari domovini naši poznani rojakinji Mr. John Gornik, Jernej Knauš in soproga, Jerry Mohar, Mrs. Agnes Bratelj in Mr. Šetina. Vsi so zdravi in veseli, da so zopet na ljubih ameriških tleh.

— Umrla je rojakinja Mary Nose, stara 34 let. Doma je bila iz vasi Struge, in je bivala 15 let v Ameriki. Tu zapušča soproga in pet otrok. Pogreb se je vrnil iz hiše žalosti, 1273 E. 55th St., včeraj. Ranjka je bila članica društva Danica, št. 11, S. D. Z. Naj počiva v miru!

— Pozor, državljanji! Vsi oni, ki ste lanskoto letu volili v Clevelandu, lahko volite v torek, 11. avgusta, ne da bi se vam bilo trebu registrirati. Kdor pa je od lanskoga novembra postal

POGAJANJA MED OPERA-
 TORJI IN PREMOGARJI.

Atlantic City, N. J., 3. avgusta. — Med lastniki antracitnih premogarjev in zastopnikov unije premogarjev (U. M. W. of A.) se vršijo tukaj že več tednov pogajanja v svrhi obnovitve nove plačilne lestvice in sestave nove pogodbe.

Danes je načelnik konference operatorjev pismeno obvestil John L. Lewis, predsednika premogarske unije, da operatorji nočejo ugrediti zahtevam premogarjev, da bi poslali na tozadnevno konferenco svoje novi zastopnike.

Za danes popoldne ob 3. uri je bil v hotelu Traymore napovedan zopetni sestanek z načelnikom konference operatorjev in Mr. Lewisom; toda slednji se tega posvetovanja ne bo vdeležil, trče, da nimajo ti zastopniki operatorjev popolne moči in pravice sklepati ponovne pogodbe in nove plačilne lestvice. Iz vseh teh okoliščin je razvidno, da bo premogarska unija koncem meseca avgusta napovedala splošno stavko v okrajih trdega premoga, kajti z 31. avgustom poteče stara pogodba.

SV. MAŠA V MESTNEM
 AUDITORIJU.

Povodom 35 letnega obstanka Prve Katoliške Slovaške Jednote, katero je organiziral leta 1890 tedaj v Clevelandu žičevi Rev. Stefan Furdek, se bo do vršile dne 23. avgusta t. l. v našem mestu velike slavnosti. Dopoldne bodo vsa slovaška društva iz mesta in okolice priredila po izčrni 23. cesti in Scovill Ave. veliko parado; pričakuje se nad 5,000 vdeležencev. Dopoldne ob 10:30 se bo pa vršila v Mestnem auditoriju slovenska sveta maša, katere bo daroval generalni vikar Clevelandske škofije, Rt. Rev. J. F. Smith ob asistencu številnih slovaških duhovnikov iz naše države; te svete maše se bo vdeležilo najmanj deset tisoč vernikov.

V cerkveni zgodovini Združenih držav bo to prvi slučaj, da bo toliko vernega ljudstva naenkrat prisotnega pri daritvi svete maše pod eno streho ali v enem poslopju. Mestni auditorij v Clevelandu zavzema prostora za 12,000 oseb.

Zvezd istega dne ob 8. uri se bo vršila v auditoriju 69. narodna kongvenca organizacije Catholic Central Verein of America. Na tem zborovanju bo govoril clevelandski škof, Rt. Rev. Schrems, kongresnik Mooney in več znanih govornikov raznih stanov.

OBLETNICA PREDSEDNIKA.

Smashott, Mass., 3. avgusta. — Calvin Coolidge, predsednik Združenih držav je nastopil dne tretje leta svojega uradovanja kot predsednik. Kakor znamo, je bil dne 3. avgusta, 1923 nekaj ur po smrti bivšega predsednika Warren G. Hardinga v Plymouth, Vt., po njegovem očetu v ta urad zaprisezen. Predsednik Coolidge je z dosežanjimi uspehi njegove administracije še precej zadovoljen.

RACUN "GLASILA K. S. K. JEDNOTE"
za dobo od 1. januarja do 30. junija 1925.

DOHODKI
mesec

	Prijel iz Bl. uradna za na- ročnino član	Naročna nedeljov	Za oglaš.	Stupaj
Januar	800.00	12.54	258.33	1,070.87
Februar	900.00	10.98	334.48	1,245.46
Marc	1,000.00	6.47	277.55	1,284.02
April	1,300.00	6.53	222.20	1,528.41
Mai	1,200.00	8.56	411.00	1,610.52
Juni	1,300.00	11.36	817.98	2,128.32
Skupaj	\$6,500.00	\$56.44	\$3,322.26	\$8,878.70
Prenos bančnega depozita z dne 31. dec. 1924				\$33.44
				\$8,712.14

IZDATKI
mesec

	Plač uredni- ku uprav.	Tisk lista	Poštni- rasreda	Razno	Skupaj
Januar	250.00	1,228.16	100.00	55.00	1,631.16
Februar	250.00	984.78	100.00		1,334.78
Marc	250.00	1,023.22	100.00		1,373.22
April	250.00	1,308.04	150.00		1,708.04
Mai	250.00	1,066.51	150.00		1,466.51
Juni	250.00	1,076.44	150.00		1,476.44
Skupaj	\$1,500.00	\$6,683.15	\$750.00	\$55.00	\$8,988.15
Depozit na banki dne 30. junija 1925					723.99
					\$9,712.14

REKAPITULACIJA:

Prenos bančnega depozita z dne 31. dec. 1924	\$ 833.44
Dohodki za šest mesecev	\$ 8,712.14
Skupaj	\$8,988.15
Odraženčini izdatki za šest mesecev	

Preostanek na banki dne 30. junija 1925	\$ 723.99
IMETJE K. S. K. JEDNOTE PRI "GLASILU" DNE 30. JUNIJA 1925:	
Depozit na banki	\$ 723.99
Depozit na pošti	124.08
Kredit pri neplačanih oglaših	358.32
Oprava v uradu (fixtures)	550.00
Inventar knjig v uredništvu	170.00
Adresar lista	657.39
Skupaj	\$2,583.78

PREGLED DOBROČKA ZA I. POLOVICO LETA 1925:

Clanstvo je vplačalo asesmenta za naročnino	\$6,653.58
Iz jednotine blagajne plačano za vzdrževanje lista	6,500.00
Prebitek	\$ 163.58

Nadzornikom K. S. K. Jednote sobratsko v pregled predloženo:

Joliet, Ill. dne 22. julija, 1925.

Josip Zalar, gl. tajnik, John Grayhack, gl. blag., Ivan Zupan, upravnik lista.

S tem potrjujemo, da smo danes, dne 22. julija, 1925. knjige in račune upravnika "Glasila" pregledani in našli vse v popolnem redu.

Frank Opeka, John Jerich, John Germ, John Zulich, Martin Shukle, nadzorniki.

Družba Illinois SS

Okraj Will

Zapisane so podpisane v moji prisotnosti, danes, dne 22. julija 1925.

Počasni Jno. A. Tezak, javni notar.

OPOMBA UPRAVNICKA: Na podlagi sklepov ministrice se je od stare naročnice za "Glasilo" odvzel po 3e na mesec od vsakega člana (ice) za izvajanje operacijske in poškodovske podpore. Ta razlika znaša za zadnjih 6 mesecev \$265.82 prebitek, kar je "Glasilo" prihranilo članstvu. Začetnevi prihranek za lansko leto znaša \$5,147.34, za zadnjih 18 mesecev pa \$8,003.16.

Društvena naznanila in dopisi**NAZNANILO IN VABILO.**

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 90, Omaha, Neb., se vsem našim članom najprvo naznanja, da se bo vršila prihodnja mesečna seja dne 8. avgusta, to je na drugo soboto zvečer namesto naslednji (drugi) dan popoldne. Seja je preložena samo za mesec avgust; to pa zato, ker bo imelo neko hrvatsko društvo na isto nedeljo popoldne svojo veselico ali piknik v cerkveni dvorani in na vrtu, kjer bi se morala vrati naša seja; tako bi samo eni druge nadlegovali; torej bo naša prihodnja seja v soboto zvezcer dn 8. avgusta.

Da sem pa to objavil v Glasilu je namen, da boste vse znali in da gotovo prideite vse na prihodnjo sejo, kjer se bo razpravljalo radi našega društvenega piknika. Kako vam je znano, je bilo sklenjeno, da bo naše društvo priredilo svoj piknik na 16. avgusta; torej samo en teden po društveni seji; vsled tega je treba, da se o tem razpravljajo in določi vse potrebno; prosim vas torej, da za gotovo prideite vse na prihodnjo sejo.

Ravno tako je bilo sklenjeno na zadnji seji, da se morajo vse člani tega piknika vdeležiti, kateri ne pride, bo moral platičati določeno sveto v društveno blagajno. Jaz mislim, da ne bo noben izmed članov ali članic rekel: "Rajši plačam kazen, kakor pa da bi šel na piknik." Naše društvo ne dela piknika zaradi kakega dobička, ampak da se zopet enkrat vse skupaj sestanemo in malo razveselimo in tako bolj spoznamo med sabo, ker vsem, dasiravno je naše društvo majhno, se vasi se ne poznamo osebno. Torej vas prosim, dragi mi bratje in se-

stre, da vzamete to poročilo na znanje.

S sobratskim pozdravom,

Anton Krašovec, tajnik.

Iz uredu društva sv. Mihalja, br. 163, Pittsburgh, Pa.

Tem putom javljam članom i članicam zgora imenovanog društva, da se bude obdržavala buduča sjednica dne 9. avgusta točno u 2 sata posle podne u običnoj prostorijama. Stoga pozivam sve člane i članice, da bi bili prisutni v provamo času, ker bo imamo več važnih točka na dnevnem redu. Braco i sestre, znate da više članstva, više govora i više znanja; i svaki v skaki bi rad svoju povedal; stoga nam uvijek zaostaja da ne rešimo nijednu sjednico važni točka; i zato bi vas molil koliko članstvo, toliko i sami odbor, da bi se malo požurili na svoj posao.

Još je postal prvi polgodisni račun ili finančno izveščje, da nismo prošla sjednici dali van; stoga bude išlo van na budučoj sjednici; t rad bi, da bi svaki čuo i prisutan bio na sjednici. Sada opominjam sve člane i članice, koji duguju više od dva mjeseca društву, da se požure i dug podmiriju, ill se poprosiju, da ji se počeka jer budu suspendirani, a posle naj manje ne krivijo ako jim se kaj zgodii u nesreči bolesti; braco i sestre, znate da u suspendaciji izgubite svu pravu na sve potpore.

Dalje vam javim, da sam promenio svoj atestru ill stan, in slučaju da bute mi znali dospievati vi i drugi na doljnju atestru. Opet vas opominjam da ne mojte zaboraviti agitirati za naše dično in ponosno društvo K. S. K. Jednote. Dajte, da ovaj mjesec avgust namirimo 400 članova i članic i onda opet

napravimo banket kod smi u prošu godinu o koga se i danas spomenju in ga ponavljaju. Još nam fali samo deset novih članova eto 400! Pak čemo pokazati kaj su brati Hrvati pri K. S. K. Jednote.

Sa sobratskim pozdravom,

Matt Brozenić, tajnik.

121 — 44th St., Pittsburgh, Pa.

Bell Telephone Fisk 0880 R.

Opomema: U slučaju plaćanja sjetnici ili društvo će ubrati asement u sobotu od 6 do 10 uvečer, a nedelju od 9 do 12 jutro, neka se požurite na dom ili stan.

SREBRNA MAŠA.

Chicago, Ill. — Slovenska nasebina v Chicago je pred zadnjo nedeljo, dne 26. julija zopet oblekla posebno praznično obliko, v kateri je slavila redko slavnost, srebrni jubilej Rev. John Miklavčiča, znanega slovenskega duhovnika v Ameriki. Lep je bil ta dan in faranom sv. Stefana bo gotovo ostal v najboljšem spominu.

Slavnost se je vršila na tako lep način. Že pred 10. uro so bila zbrana vsa slovenska katolička društva iz nasebine. Kmalu nato so društva s zastavami odkorakala iz dvorane in naredila špalir od župnika do cerkvenih vrat. Ko so se oglašili v zvoniku zvonovi, na katere so mimo pritrivali so prikralkali slovenski otroci najprvo dečki, zatem lepo belo obliecene dekle in s cvetkami v rokah, za njimi ministranti in za temi če duhovčica in kleriki frančiškanskega kolegija iz Lemonta z preč. g. jubilantom na sredi. Lep prizor je bil in marsikatregre je ganil. Ko je duhovčica na vkorakala v cerkev, so takoj za njo vkorakala društva s zastavami. Cerkev je bila ob težkih prikladovih za zadnjega kotička. Ljudstvo je stal po sredini in ob straneh. Vsak prostorček je bil posetilo več.

Tako se je vršila cela slavnost v najlepšem redu in v najboljšem zadovoljstvu preč. g. jubilanta in vseh, ki so se tega srebrnega jubileja Rev. John Miklavčiča vdeleni od blizu in daleč. Slavnost je posetilo več South Chicažanov in Jolietčanov.

nje preč. g. jubilanta. Navedel je mesto, po katerih je jubilant deloval kot dušni pastir in to povod z dobrim rezultatom. Končno mu je čestital k njegovemu srebrnemu jubileju v svojem, kakor tudi ljudskem imenu.

Po končani sveti maši je bil ofer za srebrnomašnika.

Po končanih cerkvenih opravilih pa je priredil v župnišču Rev. Father Leon, O. F. M., supnik cerkve sv. Stefana slavnosten banket v počast preč. g. jubilantu.

Popoldne pa je priredil preč. g. jubilant party za šolsko mesto v šolski dvorani. Ob 3.

popoldne so se vršile pete liturgije, katere so peli Very Rev. Hugo Bren, O. F. M. Rev. Father Leon, O. F. M. in jubilant, Rev. John Miklavčič. Po liturgiji pa se je vršil zopet prijateljski sestanek v šolski dvorani. Poljedelski delavci prijateljujejo s članki in znamenji.

Poljedelski delavci prijateljujejo s članki in

St. Clairski paberki.
(Pis urednik.)

V predzadnji številki "Glasi" je neko društvo iz našega sosednega Nottinghama priobčilo vabilo na svoj prvi piknik kar v pesniški obliki. Ta oglas je imel baje izbornen uspeh. Ljudstva, jedil in pijače je bilo vse polno; gotovo bo tudi lep preostanek v društvu blagajni. Žal mi je, da nisem bil na vzoč, ker smo imeli večjo družbo Pittsburžanov na obisku. No, ja, ako bi bil jaz zraven, bi bilo še prej zmanjšalo delikatnega "pot roasta" iz slavnozname Veselove mesnice. Sto funtor so ga imeli na onem pikniku, pa ga ni bilo zadosti!

Ne samo ono nottinghamsko društvo je poetično, ampak tudi birti v starem kraju so pričeli jahati Pegaza. Te dni sem čital v ljubljanskem "Slovencu" sledo reklamo: "Pri Tičku, na griču, danes popoldne ob 5. na ražnu pečeni prešički." Can you beat it?

Jaz mislim, da bi bilo dobro, da bi se človek oprijel kakega biznesa tukaj na našem St. Clairju. Različne robe za to so mi predzadnjo nedeljo prinesli moji pittsburški prijatelji iz znane Besalove veletrgovine na Butler St. Oni zaboje sem odprial in blago izlagal ravno polure. Vsega skupaj je bilo ravno 30 predmetov. Naj mi bo dovoljeno, da poslano mi blago (darovano) tukaj označim: En polpinta stekleničica neke tekocene iz Balkovčeve domače zaloge? 1 zavitek Fatima cigaret, 1 svinčnik, 1 škatljica clothespins, 1 zavitek prežekovalnega guma, 1 škatljica Uneeda piškotov, vsa priprava za snanje čevljev (posebno dobrodošla), 1 funt suhih češpalj, 17 suhih lešnikov, 1 škatljica zobotrebcev (ne vem koliko jih je), 1 konva Carnation mleka, 1 čebula, srednje debelosti, 1 škatljica švedskih žveplenk, 1 limona, 1 škatljica praška za muhe (Zacherlina), 1 stekleničica črnega zmletega popra; 1 oranža, 10 suhih orehov, 2 sveže hruške iz Thomsove farme v Dorseyville, četrt funta koka fižola nekuhane, 1 škatljika biksa, 1 Sweetheart milo, četrt funta salame (made a la Butlerstreet Hotel Erzen), 2 štroke suhega česna, 1 steklenico kislih kumaric, 1 steklenico oliv, 1 steklenico peanuts masla, 1 steklenico plavila za perilo, 1 steklenico majoneze in 1 steklenico Catsup. S to robo bi lahko človek otvoril takozvani General Merchandise Store. Le žal, da ni bilo poleg tudi pipe, katero baš sedaj nujno potrebujem. Toda vseeno prav lepa hvala za poslano!

Včeraj me je zopet doletela čast, da sem v naši Kurji vasi srečal znanega doftarja Zavbo, ko je po ulici prepel pesem: "Pa mi ga žingamo, pa mi ga žajfamo . . ." Pri tem sem si mislil: "Čudno, da se ta čuden doktor tako žajfe boji!?" Ko sem ga na nekem kornjeru opazoval, se je zadrl vase: "Kaj me pa tako zijaš?" Enkrat ga pojdem obiskat v njegov laboratorij, da bom videl, kako kuha svojo znano žavbo za vse notranje in zunanje neprilike.

Še nedavno sem čital, da so pri našem stklairskem lokalnem slovenskem dnevniku zaposlene menda tudi človeške ?! živali. Urednik označenega lista je obelodanil kar na prvi strani sledo čudno notico:

"Predno je postala človeška žival človek, ni znala ne govoriti, niti se medsebojno sporazumeti. Prvo sporazumjenje med ljudimi se je potem začelo z oddajanjem glasov. Počasi, zelo počasi se je potem človek navadil gotove govorice in jo začel izražati na papirju z znaki . . ." itd.

Castitam uredniku na takem

poklonu čitateljem in napredku. Živelo glasilo "človeških živali!"

Nedavno sem čital, da so bile slavnozname Domžale na Gorjenjakem povišane v trg. To izredno čast in zaslugo je baje pripisovati kapelniku Domžalske godbe, mojstru Vinkotu Riedlu, ki je letos o Binkoštih z njim nastopil v Belgradu. Jaz bi prijatelj Vinkotu svetoval, naj priredi še en koncert na kraljevem dvoru, pa bodo Domžale morda povišane v mesto?

V starem kraju bodo sčasoma vsi konje—in pasjedceri odpravljeni, ker bodo previsadki spravili vse jugoslovenske pse s površja. Dandanes je treba plačati od vsakega kužeta 120 kron ali 30 dinarjev. Pred leti si za ta denar že lahko kupil celo kravo. Namesto pasjedcerjev bodo uvedli lisicederce; ljudstvo namreč rabi namesto psov-čuvajev mlade dresirane lisice in lisjake, ki stanejo samo 80 din ter so pasjega davka proste. Kako bodo loveci z lisicami zajce lovili, in kako bodo te domače lisice čuvale domače kokoši, mi je neznano. Če bi ne bilo predaleč, bi si jaz takoj narocil enega ljubljanskega lisjaka, kajti našega Rjavčka ni več pri hiši; zdaj lovi komarje in mesarske muhe nekje v Euclidu.

Ko sem se nedavno mudil v Jolietu, sva bila z našim ohijskim maršalom Janezom di Konstanjevcu pogoščena s komarjevo godljivo, katero nama je posebno točil znani jolietski Napoleon. Bedrič sicer nismo obirali, pač pa okusno prirejeni "steak" s čebulo in pečenim krompirjem tamkaj v Slovenskem County klubu; drugi dan so me pri Fabijanovih na Broadwayu pogostili z ajdovimi štrukji, novo kislo repo in zmečkanim krompirjem. Take dobre košte nimajo niti v clevelandskem Statler hotelu.

V našem sosednjem Sandusky kraju delajo letos fazani farmarjem dosti škode pri koruzi. O tem sem že opozoril našega mojstra-lovca Jakata, ki se že vadi v streljjanju; jaz bom lovil fazane v mreže in na limanice, ker se bojim orožja. Na jesen enkrat pojdem pa na jazbec, ko se še malo odebeli.

Kratek življjenjepis po-knjega W. J. Bryan-a.

Leta 1860, 19. marca rojen v Salem, Ill. Leta 1881 graduiral na Illinois College šoli; dobil časten naslov A. B.

Leta 1883 je dovršil pravnike (odvetniške) študije na Union College v Chicagu, Ill., z naslovom L. L. B.

Leta 1884 imenovan A. M. (magistrom umetnosti) na šoli Illinois College. Poročen z Miss Mary E. Baird v Perry, Ill.

V letih 1883-1887 je bil odvetnik v Jacksonville, Ill., kasneje pa v Lincoln, Neb., kamor se je preselil leta 1887.

Od 1891 do 1895 izvoljen članom kongresa prečga distrikta v Nebraski.

Leta 1892 zbudil splošno pozornost s svojim tarifnem govorom.

Leta 1894 nominiran na konvenciji demokratov za zveznega senatorja države Nebraska.

Leta 1894 urednik "Omaha World-Herald-a."

Leta 1896 delegat demokratske narodne konvencije v Chicago. Pričobil platformo demokratske stranke. Držal znamenit govor na označeni konvenciji. Bil prvič nominiran za predsedniškega kandidata. Isto leto je med volilno kampanjo prepotoval 18,000 milij, da bi porazil svojega tekmeca William McKinleya. Poražen, pri predsedniških volitvah; dobil 176 elektroralnih glasov. McKinley pa 271.

Leta 1898 ustanovil 3. pešpolk prostovoljev v državi Nebraska in postal polkovnik (colonel) tega polka.

Leta 1900 na demokratski narodni konvenciji v Kansas City, Kans., zopet nominiran predsedniškim kandidatom, in zopet zgubil volitev z 155 proti 292 elektoralnim glasov za McKinleya.

Leta 1901 pričel v Lincoln, Neb., izdajati list "The Commoner;" radi tega so Bryanu tudi radi nazvali s tem imenom.

Leta 1908 na narodni demokratski konvenciji v Denver, Colo., bil že v tretjič nominiran predsedniškim kandidatom in ponovno poražen. Dobil je samo 162 elektroralnih glasov, William H. Taft pa 321.

Leta 1912 na demokratski konvenciji v Baltimore, Md., pregovoril delegate, da so nominirali predsedniškim kandidatom Woodrow Wilsona; isto leto tudi izvoljenega predsednika Združenih držav.

Od 1913 do 1915 bil imenovan državnim tajnikom za časa Wilsonove administracije. To službo je pustil dne 9. junija, 1915, ker se ni strinjal s taktiko tedanje administracije glede svetovne vojne.

Leta 1915 se preselil v Florida, kjer je spisal in izdal več knjig. Med temi so najbolj znane "The Menace of Darwinism" (Pretnja darwinizma) in "The Bible and its Enemies" (Sv. Pismo in njegovi sovražniki).

Leta 1916, 19. marca rojen v Salem, Ill. Leta 1881 graduiral na Illinois College šoli.

Leta 1883 je dovršil pravnike (odvetniške) študije na Union College v Chicagu, Ill., z naslovom L. L. B.

Leta 1884 imenovan A. M. (magistrom umetnosti) na šoli Illinois College. Poročen z Miss Mary E. Baird v Perry, Ill.

SVOJI K SVOJIM! — DRŽITE SE VEDNO TEGA GESLA!

Dajte svojemu otroku primeren začetek v življenu s hranjenjem Bordenovega Eagle Mleka. Priporočeno od zdravnikov.

Ce podljetate tu oglas The Borden Company, Borden Building, New York, vam bodo povedali v vašem jeziku, kako je treba hraniti vašega otroka z Eagle Mlekom.

Dept. 2.

ZAHVALA.

Odbor spodaj podpisane SLOVENSKE POSOJILNICE (THE INTERNATIONAL BUILDING & LOAN ASSOCIATION) se s tem iskreno zahvaljuje

V PRVI VRSTI našemu narodu v Clevelandu za odziv v pripomoček minule kampanje za nove vloge, v kateri se je naš narod tako lepo odzval.

DRUGI: Vsem delničarjem, ki so pripomogli našim direktorjem, vodečim to kampanjo, da so dospeli do tako velikega uspeha.

TRETJIČ: Se zahvaljujemo vsem direktorjem, ker so se tako marljivo potrudili, da so to kampanjo zaključili v resnici z velikim uspehom, na kar so lahko direktorji in naš narod v Clevelandu ponosni, namreč, da lastuje naš narod NAJVEČJO SLOVENSKO POSOJILNICO V AMERIKI, KI SE NAHAJA V SVOJEM LASTNEM DOMU (POSLOPJU) IN KATERA PLAČUJE SVOJIM VLAGATELJEM PO 5% NA VLOGE.

Vse premoženje z dne 31. julija 1925 obstoji kakor iz nastopnega finančnega poročila razvidno:

Finančno poročilo:

THE INTERNATIONAL BUILDING & LOAN ASSOCIATION

PO STANJU DNE 31. JULIJA, 1925

IMETJE:

Gotovina na rokah	\$ 51,963.78
Gotovina na banki	\$ 68,836.58
Posojila na prve vknjižbe (Mortgages)	\$ 1,048,057.56
Posojila na naše lastne delnice	\$ 52,829.57
Posojila na druge varnostne listine	\$ 7,045.00
Razne male tirjatve	\$ 96.15
Pišarniška uprava v uradu	\$ 4,216.85
Lastno poslopje urada	\$ 54,116.85
Zemljije, na katerem stoji to poslopje	\$ 16,600.00

\$1,303,762.34

OBVEZNOSTI:

Delnice na mesečna odplačila	\$ 16,226.96
Vplačana glavnica (kapital)	\$ 177,000.00
Hranilne vloge	\$ 1,003,180.72
Kredit na vknjižena posojila	\$ 9,423.10
Izposojeni denar	\$ 25,000.00
Odobrena posojila na hiče še neizplačana	\$ 23,076.44
10% odcenitev vrednosti poslopja in uprave	\$ 3,270.70
Rezervni sklad	\$ 11,070.00
Nerazdeljen dobiček	\$ 35,514.42

\$1,303,762.34

The International Building & Loan Ass'n.

6235 St. Clair Avenue
CLEVELAND, OHIO

GLASILLO K.S.K. JEDNOTE

Izhaja vsako sredo

Lestnica Kranjsko-Sloveneke Katoliške Jednote v Združenih državah američkih.

6117 St. Clair Ave. Uredništvo in upravljanje; CLEVELAND, OHIO.

Telefon: Randolph 628.

Naročnina:

Za člane, na leto \$1.00

Za sestane \$1.00

Za konzervirno \$1.00

OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA.

Maintained by and in the interest of the Order.
Issued every Wednesday.

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO

Telephone: Randolph 3012.

63

Jednota

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Solenost aktivnega oddelka znaša 100.28%; solenost mladinskega oddelka znaša 124.18%.

Od ustanovitve do 1. julija, 1925, znaša skupna izplačana podpora \$2,553,826.00.

GLAVNI URADNIKI:

I. predsednik: Anton Grdin, 1053 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

II. podpredsednik: Matt Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo.

III. podpredsednik: Anton Skubik, P. O. Aurora, Minn.

Mrs. Mary Prisland, 1034 Dillingham Ave., Elkhorn, Wis.

Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomočni tajnik: Steve G. Vrtin, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Biznjak: John Grahek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill.

Duhovni vođa: Rev. J. J. Oman, 3547 E. 80th St., Cleveland, Ohio.

Vrhovni zdravnik: Dr. Jos. V. Grahek, R. 303 Amer. State Bank Bldg.

600 Grant St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:

Frank Opaka, 26-10th St., North Chicago, Ill.

John Jerich, 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

John Germ, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.

John Zukich, 15301 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio.

Martin Shukla, 811 Ave. "A", Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:

John R. Sterbentz, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.

Martin Kremesec, 2004 Coulter St., Chicago, Ill.

Frank Trempeau, 42-48th St., Pittsburgh, Pa.

PRAVNI ODBOR:

John Dechman, Box 529 Forest City, Pa.

John Mura, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.

John Butkovich, 1201 So. S. Fe Ave., Pueblo, Colo.

UREDNIK "GLASILA K. S. K. JEDNOTE":

Ivan Zupan, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Telefon: Randolph 628.

Vsa pisma in denarne zadeve, nikače se jednote naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dnevno, dnevne vesti, razna naznala, oglase in naročnino pa na "GLASILLO K. S. K. JEDNOTE", 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

URADNO NAZNANILO.

Iz zapisnika sej glavnega odbora, ki je bil priobčen v "Glasilu" minulega tedna je razvidno, da je glavni odbor sklenil sledete:

1. Običajne nagrade za krajevna društva pri pridobivanju novih udov ostanejo v veljavi do 31. decembra, 1925. To velja za odrastki kakor tudi za mladinski oddelki.

2. Ravn tako ostanejo v veljavi do konca tekočega leta nagrade \$1 za vsakega novega člana. Nagrada se plača onemu, ki novega člana ali članico pridobi za pristop v Jednoto.

3. Za vsakega novega člana ali članico mladinskega oddelka je do novega leta v veljavi nagrada 50 centov.

4. Pristopnila novih članov in članic pristopili v aktivni oddelki, kakor tudi pristopnila v centralni bolniški oddelki ostane prosta do 31. decembra, 1925.

Pripomba: Pri nagradah 50 centov za nove člane mladinskega oddelka naj se blagovoli vpoštevali sledeče: Namesto, da se iz glavnega urada plača 50 centov nagrade starišem otroka pristoplega v mladinski oddelki, se omenjeni znesek kreditira vsakemu otroku na asesmentu za oni mesec, ko pristopi. Z drugo besedo rečeno: stariši ne rabijo plačati nobenih prispevkov prvi mesec, ko otrok pristopi. Prvi mesečni prispevek, to je pristopnila 25 centov, prispevek za vplačilno knjižico 10 centov in mesečni asesment 15 centov, kar znesek za prvi mesec skupaj 50 centov, se krije z določeno nagrado.

Vse cijene tajnike in tajnice krajevnih društev se prosi, da predstojče vpoštevajo in se po tem ravnat blagovoljno.

NAZNANILO.

Glavni odbor je pri seji dne 23. julija, 1925 določil 20 odsto provizije pri novih oglasih za "Glasilo K. S. K. Jednote."

Zaradi tega se prosi vse tajnike in tajnice krajevnih društev kakor tudi posamezne člane in članice, da nabirajo nove oglaške za "Glasilo," ter tako v prostem času lahko zasluzijo nekaj dolarjev.

Omenjena provizija ostane v veljavi do preklica.

Josip Zalar, glavni tajnik.

Ivan Zupan, upravnik.

Opomba: Glede cen in drugih informacij se obrnite na Upravništvo "Glasila," 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NOVO DRUŠTVO PROSI ZA SPREJEM V K. S. K. JEDNOTE.

Noustanovljeno žensko društvo Marije Pomagaj v Gilbert, Minn., prosi za sprejem v Jednote. Imena prosilk so:

Mary F. Tušar, Mildred Podlogar, Frances Stupica, Frances Erchul, Mary Shaus, Frances Rack, Barbara Matekovich, Angela Dreshar, Jennie Godlich, Mary Nosen, Mary Koshar, Helen Jurchich, Katarina Jakel, Rose Urh, Mary Dreshar, Mollie Intihar, Kristine Kolar, Josephine Ulčar, Marija Ipavec, Frances Stih, Mary Praznick, Anna Malsich, Mary Peternel, Lucija Gauš, Angela Praznick.

NAZNANILO ASESENTA 8-25. ZA MESEC AVGUST, 1925.

Imena umrlih članov in članic.

Zaporedna št. 67.

16640 IGNAC VERSČAJ — Star 47 let, član društva Vi-

tezi av. Florijana, št. 44, So. Chicago, Ill., umrl 21. junija, 1925. Vzrok smrti: jetika. Zavarovan za \$1,000. Pristopil k Jednoti 7. avgusta, 1910, R. 37.

68.

2001 JOHN KUČIĆ — Star 57 let, član društva Vitezi sv. Florijana, št. 44, So. Chicago, Ill., umrl 22. junija, 1925. Vzrok smrti: obistna bolezni. Zavarovan za \$1,000. Pristopil k Jednoti 22. avgusta, 1917, R. 42.

69.

12952 JOHN PAUČEK — Star 40 let, član društva Vitezi sv. Mihaela, št. 61, Youngstown, O., umrl 21. maja, 1925. Vzrok smrti: obistna bolezni. Zavarovan za \$1,000. Pristopil k Jednoti 16. februarja, 1913, R. 29.

70.

15859 ANTON KERŽIĆ — Star 39 let, član društva sv. Janeza, št. 57, Brooklyn, N. Y., umrl 15. junija, 1925. Vzrok smrti: zstrupljenje krvi. Zavarovan za \$1,000. Pristopil k Jednoti 13. februarja, 1910, R. 29.

71.

640 ANTON PRIJATELJ — Star 55 let, član društva sv. Jožefa, št. 7, Pueblo, Colo., umrl 6. junija, 1925. Vzrok smrti: rak v grlu. Zavarovan za \$1,000. Pristopil k Jednoti 8. avgusta, 1895, R. 39.

72.

5257 AUGUST BOLDAN — Star 45 let, član društva sv. Janeza Krstnika, št. 14, Butte, Mont., umrl 11. maja, 1925. Vzrok smrti: ubit v rudokopu. Zavarovan za \$1,000. Pristopil k Jednoti 26. marca, 1903, R. 35.

73.

4529 JOHN SUHADOLNIK — Star 51 let, član društva sv. Jozefa, št. 21, Presto, Pa., umrl 20. junija, 1925. Vzrok smrti: samomor. Zavarovan za \$1,000. Pristopil k Jednoti 4. oktobra, 1902, R. 41.

74.

18498 NIKOLAJ KRIŽAN — Star 34 let, član društva sv. Cirila in Metoda, št. 59, Eveleth, Minn., umrl 9. junija, 1925. Vzrok smrti: opeljina. Zavarovan za \$1,000. Pristopil k Jednoti 25. avgusta, 1912, R. 22.

75.

1771 MARIJA ZALAR — Stara 40 let, članica društva sv. Genovefe, št. 108, Joliet, Ill., umrla 20. junija, 1925. Vzrok smrti: vročinska bolezni. Zavarovana za \$2,000. Pristopila k Jednoti 22. julija, 1902, R. 29.

76.

1615 BARRBARA NEMANICH — Stara 48 let, članica društva sv. Cirila in Metoda, št. 4, Tower, Minn., umrla 3. julija, 1925. Vzrok smrti: srčna bolezni. Zavarovana za \$500. Pristopila k Jednoti 14. novembra, 1901, R. 37.

77.

17935 JOSEPH PRISTAVEC — Star 46 let, član društva sv. Jozefa, št. 12, Forest City, Pa., umrl 13. junija, 1925. Vzrok smrti: naduha. Zavarovan za \$1,000. Pristopil k Jednoti 12. novembra, 1911, R. 36.

78.

1667 FRANK STANFEL — Star 72 let, član društva sv. Petra, št. 30, Calumet, Mich., umrl 30. junija, 1925. Vzrok smrti: pljučnica. Zavarovan za \$1,000. Pristopil k Jednoti 7. aprila, 1896, R. 50.

79.

19387 MICHAEL FURĀC — Star 41 let, član društva sv. Petra in Pavla, št. 64, Etna, Pa., izplačano \$50. Vzrok smrti: ponesrečen z avtomobilom. Zavarovan za \$1,000. Pristopil k Jednoti 15. junija, 1913, R. 30.

80.

1239 KATARINA MALIĆ — Stara 65 let, članica društva Marije Sedem Zalosti, št. 81, Pittsburgh, Pa., umrla 26. junija, 1925. Vzrok smrti: jeterna bolezni. Zavarovana za \$1,000. Pristopila k Jednoti 1. januarja, 1901, R. 55.

81.

11482 JOSEPH KOLANTI — Star 42 let, član društva sv. Martina, št. 75, La Salle, Ill., umrl 20. junija, 1925. Vzrok smrti: encephalitis (Sleeping sickness). Zavarovan za \$1,000. Pristopil k Jednoti 1. maja, 1907, R. 32.

82.

18958 JOSEPH ZVONARIC — Star 51 let, član društva sv. Alojzija, št. 42, Steelton, Pa., umrl 16. julija, 1925. Vzrok smrti: ponesrečen od elektrike. Zavarovan za \$1,000. Pristopil k Jednoti 17. februarja, 1913, R. 41.

83.

1188 ANTON SMERGUT — Član društva Marije Pomorice, št. 17, Jenny Lind, Ark., operiran 2. junija, 1925. Opravičena do podpore \$50.

84.

13321 LOUIS KLANŠČEK — Član društva sv. Petra, št. 30, Calumet, Mich., poškodovan 26. maja, 1925. Opravičen do podpore \$250, za izgubo vida na desnem očesu.

85.

22592 VINKO VOLF — Član društva sv. Petra in Pavla, št. 38, Kansas City, Kans., operiran 1. junija, 1925. Opravičen do podpore \$100.

86.

1944 JOSEPH PETRUSICH — Č

ANGELEK

GLASILO MLADINSKEGA ODDELKA K. S. K. JEDNOTE
Izhaja vsako prvo sredo v mesecu.
Naslov uredništva "Anglek": Rev. J. J. Oman, 3547 E. 89th St., Cleveland, Ohio.

LITTLE ANGEL

OFFICIAL ORGAN of the JUVENILE DEPT. of K. S. K. J. (G. C. S. U.)
Issued every first Wednesday in the Month.
Editor's Address: Rev. J. J. Oman, 3547 E. 89th St., Cleveland, Ohio.

PRISTOPLI.

meseča junija, 1925.

K društvu sv. Jožefa, št. 2, Joliet, Ill., 13421 Helen C. Grgorčič.

K društvu Vitezi sv. Jurija, št. 3, Joliet, Ill., 13422 Joseph W. Mušić, 13423 Frances Ju-stina Mušić.

K društvu sv. Jožefa, št. 7, Pueblo, Colo., 13488 Walter Zabukovec, 13489 Raymond Zabukovec, 13490 Louis Zabukovec, 13491 Evelyn Zabukovec, 13492 William Zabukovec.

K društvu sv. Jožefa, št. 16, Virginia, Minn., 13437 Mary Stepec.

K društvu sv. Jožefa, št. 21, Preston, Pa., 13496 Anna E. Litvinik, 13497 James C. Litvinik.

K društvu sv. Vida, št. 25, Cleveland, O., 13424 Alberta Somrak, 13438 Frances Zele.

K društvu Marije Device, št. 33, Pittsburgh, Pa., 13499 John Terbušič.

K društvu sv. Florijana, št. 44, S. Chicago, Ill., 13425 Robert Arko.

K društvu sv. Alojzija, št. 47, Chicago, Ill., 13474 Ralph Yenskovec, 13475 Edward Yenskovec, 13476 Frank Yenskovec.

K društvu Marije Sedem Za-losti, št. 50, Pittsburgh, Pa., 13477 Joseph Bubaš.

K društvu sv. Cirila in Metoda, št. 59, Eveleth, Minn., 13478 John Tanko, 13479 Fran-cia Tanko, 13480 Joe Tanko.

K društvu sv. Mihuela, št. 61, Youngstown, O., 13439 George Pavlakovich, 13440 Anna Grad-ski, 13441 Katarina Gradska, 13442 Joseph Jakšic, 13443 Ivan Jakšic, 13444 Barbara Jakšic, 13445 Draga Stepanič.

K društvu sv. Petre in Pavla, št. 62, Bradley, Ill., 13426 James Skube, 13427 Joseph Skube.

K društvu sv. Janeza Evan-gelista, št. 65, Milwaukee, Wis., 13428 Anna Zimmerman, 13429 Frances Winkler, 13446 Martin Volovšek, 13447 Edward Stu-kel.

K društvu Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill., 13448 Mary Yenskovec, 13449 Angeline Yenskovec.

K društvu Marije Cistega Spočetja, št. 80, S. Chicago, Ill., 13450 Mary Barkovich, 13451 Ljuba Barkovich, 13452 Josephine Peterlin.

K društvu Marije Sedem Za-losti, št. 81, Pittsburgh, Pa., 13453 Joseph Miroslavic.

K društvu sv. Srca Marije, št. 86, Rock Springs, Wyo., 13430 Mary Gosar.

K društvu sv. Alojzija, št. 95, Broughton, Pa., 13454 Vio-la Dolinar, 13455 Gilbert Dolinar, 13456 Louise Dolinar, 13457 Joseph Dolinar, 13458 Elizabeth Dolinar.

K društvu Marije Cistega Spočetja, št. 104, Pueblo, Colo., 13431 Mary Burin, 13498 John Posega.

K društvu sv. Srca Marije, št. 111, Barberton, O., 13432 Frank Grum, 13433 Agnes Grum.

K društvu sv. Roka, št. 113, Denver, Colo., 13459 John J. Snider.

K društvu sv. Ana, št. 123, Bridgeport, O., 13461 Mary Polli, 13460 John Polli.

K društvu sv. Ane, št. 127, Waukegan, Ill., 13494 Fred Za-laznik.

K društvu Marije sv. Rožne-ga Venca, št. 131, Aurora, Minn., 13482 John S. Simonich.

K društvu sv. Cirila in Metoda, št. 135, Gilbert, Minn., 13462 Frank Košel.

K društvu sv. Cirila in Me-toda, št. 144, Sheboygan, Wis., 13483 Vincenc Zorman.

K društvu Marije Pomagaj, št. 147, Rankin, Pa., 13463 Barbara Petrina, 13464 John J. Petrina.

K društvu Kraljica Majnika, št. 157, Sheboygan, Wis., 13484 Margaret Falle, 13485 Albina Falle.

K društvu sv. Mihalja, št. 163, Pittsburgh, Pa., 13465 Frank Yurkovac, 13466 Dorothy Ivankovich, 13467 Anna Coban, 13468 Marija Plejo.

K društvu Marija Pomoč Kristjanov, št. 165, West Allis, Wis., 13434 Mary Persha.

K društvu sv. Jožefa, št. 169, Cleveland, O., 13481 Mary Ob-lak, 13486 Dorothy Kastelic, 13487 Edward Mervar.

K društvu Presvetega Srca Jezusovega, št. 172, West Park, O., 13469 John Lunder, 13470 John Intihar.

K društvu sv. Ane, št. 173, Milwaukee, Wis., 13471 Mary Yenko, 13493 Clara Maierle.

K društvu Marije Pomagaj, št. 174, Willard, Wis., 13472 Amalia Artač, 13473 Angela Artač.

K društvu sv. Štefana, št. 187, Johnstown, Pa., 13495 Frances Pristow.

K društvu sv. Cirila in Metoda, št. 191, Cleveland, O., 13435 Edward Novinc, 13436 Anton Skufca.

K društvu sv. Jožefa, št. 195, North Braddock, Pa., 13419 Josephine Pierce, 13420 Fran-cis Pierce.

JOSIP ZALAR, glav. tajnik. Joliet, Ill., 1. avgusta, 1925.

Corovič-Mihatov:

Kakija.

Vsaki večer ga je bilo videti na trgu: Posušena, suha, slo-ka postava upognjenih ramen, izmed katerih je molek dolgi, tanki vrat, ki je le s težavo no-sil majhno glavo in se med hojo nagibal zdaj na eno zdaj na drugo stran. V zimi in letu je bil enako-lahko oblečen; nosil je raztrgano srajco, da je bilo mogoče štetni rebra, v eni roki je imel debele, težko, s svini-cem okovan palico, v drugi ve-lik vŕz z vodo. Brigal se ni za-nikogar in tudi nikogar ni po-zdravljal. Le če ga je kdo po-klical v kako prodajalno, da bi mu kaj pripovedoval ali da bi se z njim šalil, je vstopil za-trenotek, pokadil eno ali dve cigareti, izplil skodelico črno ka-fije, kajti vsi potoki sveta ne ve in šel potem zopet dalje. Vendar se ni vselej odzval pova-bilu; mnogih se je za vsako ce-no ogibal. Obrnil je glavo, kak-or da hoče bežati. In vendar so bili to premožni ljudje: tr-govci, begi in age. Tudi za nji-hove darove ni maral, niti po-gledal jih ni, odklonil jih je in zbežal. Ako je bila v bližini ulica, je zginil v njej in potem blodil po stehah in kotih; celo noč, ne da bi se odpočil, kakor da nečesa išče. Pred očmi je posebno imel dimnike, strehe in skladišča bogatinov, pred kojih vratimi je rad prisluškaval.

Ako je opazil kako sumljivo znamenje ali zavohal dim, je alarmiral celi mestni okraj. V takih trenutkih je položil prste na ustnice in žvižgal, vpil in kričal na vse pretege in s tež-ko palico udarjal po oknih in vratih, kakor da hoče mrtve obudit, in ni prej miroval, dok-ler ni bila vsa soseščina na no-gah in z njim vred kričala in razgrajala. Potem se je postavljal na celo množici, s silo udri-vata, in ne da bi se zmenil,

li požar velik ali majhen, je udri v hišo in odnesel, kar ni bilo z žeblji pribito, in rešil, kar se je rešiti dalo. Vendar ni nikdar za to prejel plačila. Tu pa tam so mu ponudili kako na-grado, toda Hakija jo je ponos-od oklonil in rekel na lahko: "Kaj takega se ne poplačuje."

Mnogi so se temu čudili in ga imenovali norca. Tudi jaz sem se čudil, in če se je včasih pri-meni oglasil, sem ga izpraševal: "Zakaj to dela? Kaj te bri-ga požar?"

"Ah," je rekel in sramežljivo okrenil glavo.

"Kako? Ti delaš, kar nihče drugi ne dela."

"Ravnvo za to, jaz počnem, kar nihče drugi ne počne," je odgovoril in njegova palica je nemirno romala iz ene roke v drugo. "Ali nisem tudi jaz človek? In naj ne ima ta svet no-bene koristi od mene? Nihče ni rojen, da bi živel samo za se, koristiti mora tudi drugim. Bog je tako hotel, tako je bilo tudi v starem času. In tudi jaz tako delam."

"In ne moreš nič drugega po-četi kot po noči okrog hoditi in postopati?"

"To ni nobeno postopanje," je odvrnil bolj ognjevito in se je začel jeziti, "jaz ne postopam po nepotrebnum okrog. Jaz, gospod, nisem nikak sodnik, jaz nisem duhovnik, ker se ni sem ničesar učil, jaz nisem tr-govec, ker nimam denarja, ni sem zdravnik, jaz ne morem biti kaj drugega kot sem -- in če svojemu bližnjemu ne morem na drug način koristiti, smem menda žejnemu iz svojega vrča dati vode in paziti, da ljudje ne zgora."

Ko je s palico udaril po tleh, je dvignil glavo in skoro za-krical:

"Jaz hočem, da tudi po moji smrti na me mislijo in poreko: 'Dog mu daj večni mir.' Jaz nisem tak kakor ta ali oni, ki ima vsega v izobilju in od ka-terega nihče nič ne dobi, taki mislijo samo nase. Ne! Jaz nisem tak! Niti vinjarja bi ne mogeče štetni rebra, v eni roki je imel debele, težko, s svini-cem okovan palico, v drugi ve-lik vŕz z vodo. Brigal se ni za-nikogar in tudi nikogar ni po-zdravljal. Le če ga je kdo po-klical v kako prodajalno, da bi se z njim šalil, je vstopil za-trenotek, pokadil eno ali dve cigareti, izplil skodelico črno ka-fije, kajti vsi potoki sveta ne ve in šel potem zopet dalje. Vendar se ni vselej odzval pova-bilu; mnogih se je za vsako ce-no ogibal. Obrnil je glavo, kak-or da hoče bežati. In vendar so bili to premožni ljudje: tr-govci, begi in age. Tudi za nji-hove darove ni maral, niti po-gledal jih ni, odklonil jih je in zbežal. Ako je bila v bližini ulica, je zginil v njej in potem blodil po stehah in kotih; celo noč, ne da bi se odpočil, kakor da nečesa išče. Pred očmi je posebno imel dimnike, strehe in skladišča bogatinov, pred kojih vratimi je rad prisluškaval.

Ako je opazil kako sumljivo znamenje ali zavohal dim, je alarmiral celi mestni okraj. V takih trenutkih je položil prste na ustnice in žvižgal, vpil in kričal na vse pretege in s tež-ko palico udarjal po oknih in vratih, kakor da hoče mrtve obudit, in ni prej miroval, dok-ler ni bila vsa soseščina na no-gah in z njim vred kričala in razgrajala. Potem se je postavljal na celo množici, s silo udri-vata, in ne da bi se zmenil,

li požar velik ali majhen, je udri v hišo in odnesel, kar ni bilo z žeblji pribito, in rešil, kar se je rešiti dalo. Vendar ni nikdar za to prejel plačila. Tu pa tam so mu ponudili kako na-grado, toda Hakija jo je ponos-od oklonil in rekel na lahko: "Kaj takega se ne poplačuje?"

"Vse se bo obrnilo na bolje," sem mu rekel in mu ponudil skodelico kave.

"Ni mogoče!" je odgovoril odločno in mahal z rokami po-zraku. "Tako ne moreti iti da-lje. Slabi ljudje rode še slab-še — slednjič se bodo dvignili še zoper nebo, svoje puške in topove bodo namerili proti ne-bu, da bi z meseca in zvezdi izstreli zlato in srebro. Na zemlji bodo imeli premalo zla-ta in bodo hoteli imeti še nebeško zlato. In potem pridejo se jih je izgibati in bežati pred njimi, kakor da ga z odprtimi noži zasedejo."

"Zmešnjave? Kakšne?"

"Da! Gotovo! Nastali bodo požari, vse bo začelo goreti. Vse svet bo v plamenu, žarel bo kakor jekleno jabolko, če ga vzameš iz ognja. Kakor zlati metulji bodo švigate proti ne-bu mogočne iskre. Solnce bo zatemnilo dim, kakor če razgr-neš temno tančico nad zrealo. Kdor bo ušel ognju, se bo zadu-šil v dimu. Može bodo jokali in sikali kakor kače, žene in otroci bodo javkali, ptice se bo-dre tresle, levi tulili, pa vse ne bo nič pomagalo, njihovi glaso-vi bodo porazgubili v dimu in se spremeniли v jok in stok. In to bo to smrt zemlje. Potem bo Bog, Vsemogučni, nanjo razli-vode, manj kakor jo vsebuje moj vrč, in ogenj bo ugasnil. Ostalo bo samo pogorišče, ki bo bolj temno in pusto kakor pol-no."

"Ali bodo te zmešnjave kma-lu prišel?" sem ga vprašal sme-hljaje.

"Kmalu."

"Kdaj neki?"

"Jaz tega ne vem, vendar mislim, da so se že začele. Za-to se bojim ognja in varujem ljudi, da ne zgore."

"Pa zakaj jih varuješ, če so slabii?"

Hakija me je pogledal pom-lovale.

Hakija ni, mogel več sedeti, ampak je vstal in skoro zamak-njen nadaljeval: "Toda na dru-gem svetu bodo dobili plačilo, tam jih ne bo nikdo varoval pred ognjem in plamenom. Tu-di jaz jim ne bom mogel pom-a-gati, kajti vsi potoki sveta ne bodo mogli pogasiti tistega ognja in ne olajšati njih tripljenja. Goreli bodo pod svojimi cekini, ker bo padal dež gorečih cekinov na njihove hrble, jaz pa bom mirno zaspal v raju pod jablanu, pod cvetno odoje in slavček bo nad menoj prepeval. Bog mi tam zgoraj poplača-jes, česar tukaj nikdo ne more upo-bljeti."

In ko je videl, da se je že predoglo zadržal, je pokimal z glavo, kot bi hotel reči: "Ti te-ge ne razumeš," in je zapustil prodajalno.

Ko mu je mati umrla — imel ni nikogar razen matere — so mnogi misili, da bo opustil svoje nočne obhode. Ostalo mu je tudi nekaj dedičine: hišica, nekaj hišne oprave in, kakor so mnogi trdili, tudi nekaj cekini-ov denarja, ki jih je bila za-sluzila mati kot tkalka. Pri-povedovali so, da hoče vse pro-dati razen hiše, da namerasava.

"Ah! Ti si!" je rekel in je obstal. "Ti si pač prišel, da se tukaj radujes? Okradli so me! Vzeli so mi hišo! Brezrčna sodrža!"

Hakija je vihtel pest.

"Svet je slab, slab, slab." je go-vo-ril skoro jokajo. "Vse gre na-robe. Pokvarjeni ljudje! Sla-bi so! Poznam jih," je kričal je sozle: "Jaz ne morem strelijeti na podobo svojega očeta, da se četudi sem ob vse premože-nje."

"In četudi me imajo za ne-umn

MONTH OF AUGUST.

The Boy Chorister's Stratagem. Evening shadows were fast falling and the deep peace of the twilight gloom filled the interior of a little village church. Through the open window came the evening song of a bird, calling her mate to the nest, while the droning of myriads of insects made a pretty accompaniment to her solo.

Busily engaged up in the organ loft putting away the hymnbooks used by the choir in the service just finished, Paul Stanley was insensibly affected by the witching spell of the hour. Of a high strong artistic temperament, little Paul was the musical director's favorite. With him music was a passion, and many an hour had master and pupil spent together discussing some work of one or another of the great composers.

Tonight, however, Paul was left alone. Seated before the open bookcase, clad in his soutane and surplice, he made a picture which would delight the heart of a painter. Turning over sheet after sheet of music, he finally selected one which seemed to absorb him entirely; a rapt look came over his face and his eyes took on an unwonted glow. It was a little hymn which Paul had often sung at Benediction, a touching tribute to the Sacred Heart, a fitting expression of the special devotion he had ever cherished toward our Lord in the Sacrament of Love Divine. Rapt in his own thoughts he paid no heed to the passing moments, until his head fell upon his breast and he was fast asleep.

Night settled, and still the boy slept on. Suddenly he started and awoke. Dazed for a moment he failed to realize his situation; then memory reasserted itself and he knew that he had been locked in the church alone. But no thought of fear entered his mind, for in the silent darkness twinkled the sanctuary lamp.

Instinctively he knelt in prayer, when suddenly a sound broke the stillness. Surely it was the footfall of someone moving about in the church below. Peering into the darkness, Paul discerned the figure of a man walking with stealthy tread up the aisle. On moved the crouched form to the very sanctuary rail. Will he stop there? No! He has entered the sanctuary and passed up the steps to the altar.

In a moment the boy divined the terrible truth — the intruder was about to rifle the tabernacle of its sacred vessels. What shall he do? This dreadful sacrilege must be averted. A cry trembles upon his lips, but dies away unuttered. He is only a boy, and it were idle to cope with a grown man, bent on robbery and in all probability armed.

An inspiration comes to him. He will yet save his Lord from the hands of this miscreant. With a single bound he reached the organ, and seating himself before it he places his feet firmly upon the pedals which operate the bellows. Then out upon the startled air floats a long, low wail from the instrument, like the plaintive cry of a breaking heart, and hinging with the music the sweet, clear soprano voice.

With his whole soul in his effort, Paul sings the beautiful hymn he loves, the words of which, following him into dreamland, now are recalled to his mind with strange clearness. Full of wondrous pathos and tender entreaty, they tell the story of the yearning for the souls of men which fills the Sacred Heart because of sin, the grief, too, of that Heart because of sin, and the sweet

promise of pardon and peace to the repentant sinner.

Softly, lingeringly, died away the last sweet note of music and now there is no other sound to mar the awful hush, which has fallen upon the place save the great choking sobs which rack the strong frame of the man as he totters down the aisle out into the night.

Coming in the early dawn to open the church, the sacristan found the door ajar. Filled with alarm he hastens to make and inspection of the interior. Upon the aisle and sanctuary carpet he saw the imprints of muddy boots, and stretched across the keyboard of the organ lay the unconscious form of the sleeping chorister, who had guarded his Lord from desecration, and had called to repentence the criminal in the very act of committing the most heinous sacrilege.

ON WAKING UP.

Most people resist waking up. They yawn, turn over and cover up, and try to stay asleep.

No matter what the hour, they are not quite ready to wake up.

They look daggers at the alarm clock and curse the sun for shining in through the window.

And yet, waking up is a precious experience.

There's nothing else like it.

Everybody should look forward to waking up — not only out of sleep, but out of ignorance, bad habits, discouragement and many other things.

Such awakening can take place all day long — every day. Don't resist it with a yawn. Don't turn away from it.

And don't try to cover it up. Be ready for it.

Be willing to learn — to be active — to go ahead — and to be a credit to those who care for you.

Keep walking up constantly — to new ideas — to better ways of doing things — to a more friendly attitude toward your fellow-workers.

You will feel yourself forging ahead.

Life will be worth living — not only for you, but for those about you. You will be surprised at the increased happiness it brings you. Wake up. Then wake up some more.

Then keep on waking up. It's a wonderful experience.

A PRIEST'S PRAYER.

Hardly a soul was stirring in the little town of Ashton. It was the noon hour of a hot July day; and the almost tropical rays of the morning sun kept everybody within doors behind shaded windows. Peace, the sweet, languid peace of the South, reigned over the place; the very atmosphere, sweet

with the scent of blossoming cinnamon vine, was conducive to contentment and tranquillity of soul.

And now soft upon the air the silvery tone of the "Angelus" echoes forth its gentle summons to prayer; whereupon, could we but steal a glance into the homesteads, we might observe many a good housewife's pause in her preparation of the noonday meal, and gathering her little flock about her, devoutly pronounce those words which have been said by so many millions of Catholic lips down through the centuries:

"The angel of the Lord declared unto Mary And she conceived of the Holy Ghost. Behold the handmaid of the Lord." Be it done to me according to thy word."

In the very center of the town stood the little Catholic church, a modest structure, quite free from any pretense to artistic adornment, surrounded by a well-kept lawn and neat

rows of trees. Beside it was the equally unpretentious rectory, modest but adequate to supply the simple wants of the pastor. Here, too, the noon-day langour seemed to have cast its spell.

In the rectory parlor Father Keating was seated with his Breviary lying open upon his lap; the quiet of the room was undisturbed, save by the incessant buzzing of a fly, beating a tattoo upon the windowpane. But the priest was not experiencing the peace and quiet that everywhere surrounded him; his countenance was sad; his brow furrowed, and his gray hair disheveled from having sat long with his head in his hands.

The morning had been spent at the homestead of Mr. Rawley, one of the wealthiest residents of Ashton, who lay dying. A Catholic by birth, Mr. Rawley had fallen away from the practice of his religion and had married a Protestant, the heiress of a large fortune. Father Keating had time and again endeavored to bring him to see his error, but without success; and indeed was made to feel that he was an unwelcome visitor at the Rawley mansion. Today was the first Friday of the month, and, oh, how he prayed. In the Holy Sacrifice he had made the obligation with many a promise of penance and good works, if only God would deign to answer his prayer for this straying sheep's conversion.

"Oh, dear Lord," he had prayed, "remember that this is the day of your great love and mercy; the day on which the whole world makes atonement to Your Sacred Heart! Surely you will hear my poor prayers and deign to make me this day the instrument of Your Grace in bringing one more into Your Heavenly Kingdom."

But death had come without repentence; up to the last the dying man refused to see the priest. What wonder that the priest sat sad and dejected.

"O God, Thou art merciful, but also just," he murmured, as a fear slowly made its way down his manly countenance.

Out of this reverie he was suddenly shaken by the sound of the door-bell. So absorbed had he been that he had not heard the sound of footsteps on the porch. Mechanically smoothing his hair as best he could, and arranging his cassock, he tried to remove the signs of his agitation while he hurried to the door.

Upon opening the door there stood before him a tall, gaunt man of about thirty years of age, clad in rough overalls and blue working shirt, open at the neck. His countenance bore the traces of hard work, but he was clean shaven and his hair neatly combed; on the whole there was something winning about his appearance, especially his eyes, which were large and frank as those of a boy. The man stood a moment seemingly embarrassed, with his cap held respectfully in his hand and then reassured by the priest's smile of welcome, he spoke.

"Father," he said, "I don't like to trouble you, but please will you give me Holy Communion?"

Father Keating was astonished at the request, and exclaimed:

"Why, my good man, you cannot receive Holy Communion at this time of day; you have to be fasting from midnight when you receive Our Lord."

"I know, Father," the man replied, half apologetically, "but I have fasted."

"What?" cried the priest. "You do not mean to tell me that you have had nothing to eat today? Why, it's half past twelve."

His luncheon over, he sat

down to write the Sunday's in-

"Yes, Father," and the man's eyes dropped modestly as he began to explain. "You see, I am a trainman; I have a freight run between here and Milford. We expected to get into Ashton early this morning, but some trouble with the engine made a delay and so we had to go on a siding for a three-hour wait. I wouldn't want to miss Communion today. Will you please hear my Confession?"

He said this with all the simplicity of a child and appeared to be a little abashed, when he glanced up and noted the ill-concealed admiration in the priest's eyes.

"May God reward you, my good man," was Father Keating's earnest comment. "Would that we had more men of your stamp. This sacrifice will not go unrewarded. Mark my words."

"Oh, it's nothing," the other replied. "I only wanted to keep my promise. You see it's this way: When I was a youngster and had made my first Confession, my mother made me promise that I would never miss going to Confession on a First Friday, if I could help it. I didn't want to miss today."

"Never missed a First Friday. Well, well! thank God for that." Then Father Keating added: "Go over to the church and I shall be there at once. God bless you, God Bless you."

When the priest entered the church shortly afterward he was impressed by the special atmosphere of reverence that seemed to pervade the place. The cool interior was but dimly lighted by the sun and it fell upon the door with soft radiance. Whether it was the occasion of the visit, or the happenings of the morning, or on account of some interior workings of grace, Father Keating was at the foot of the embankment, where a large crowd had already gathered around the ruins, all peering in a curious, awe-stricken manner at some object in the center. They made way at his appearance, in order to enable him to whatever was engaging everyone's attention — the body of a man stretched out on the ground.

"Is he still living?" was the priest's first question as he came up to the body.

The spectators turned sad, blushed faces toward the priest — reply sufficient. One glance showed but too well that the man was dead.

"Was he a Catholic?" was the next question. And at this he himself bent over the prostrate figure, which was horribly bruised beyond recognition. Something familiar about the dress and the man who had fasted till mid-day in order to receive his Lord, and as it proved, his Viaticum.

"God be praised," he exclaimed, and to the wonderment of the crowd he smiled.

"This man's soul is as safe and happy as an infant's. He received Holy Communion from my hands not three hours ago," Father Keating explained.

Nothing remained to be done, but to confer conditionally the Sacrament of Extreme Unction. While engaged in this duty it was that Father Keating, on turning back the shirt front, was greatly edified to behold a Badge of the Sacred Heart pinned to the inside of the shirt. Around it the skin was not even scratched, though the entire body was a mass of bruises. A friend of the Sacred Heart the good man had lived and died, and God seemed to desire to testify to the fact.

Directions were given by the Coroner for the removal of the body, but not before Father Keating had procured permission to have it conveyed to the rectory. He had also been permitted to keep an unmailed letter found in one of the pockets of the deceased, addressed to his mother, whose pious counsel had been so faithfully obeyed. Ah, what a comfort it would be for her to know in what a happy state her son met his death!

Fortunately, no one else had been injured in the least by the accident, so that the priest was able to set out immediately for home. His way led him past the homestead of the Rawleys, and as he drove slowly along,

the theme of which was "God's Providence" — the application would be only too evident to the parishioners. Thus some time elapsed. He paused a moment; the clock struck three and almost simultaneously the telephone bell began to ring. Its ring was repeated not only once, but several times in quick succession, as though the operator were impatient of any delay.

"Yes, St. John's Rectory" — the even tones of the priest were never more unperturbed.

Then a pause followed by an exulted exclamation.

"A wreck — How far down the road? — Two miles? — How many injured? — All right, I'll be there as quick as I can."

Whit that he hung up the receiver, ran to the window and called for the sexton, ordering his horse to be hitched up. Then hastily taking off his cassock, he donned his street clothes and ran across and procured the Blessed Sacrament and the Holy Oils.

Less than fifteen minutes later he arrived upon the scene of the disaster. A long train of freight cars lay overturned along the side of an embankment; the engine, a huge mass of debris, was at the bottom of the heap. In a moment Father Keating was at the foot of the embankment, where a large crowd had already gathered around the ruins, all peering in a curious, awe-stricken manner at some object in the center. They made way at his appearance, in order to enable him to whatever was engaging everyone's attention — the body of a man stretched out on the ground.

"Is he still living?" was the priest's first question as he came up to the body.

The spectators turned sad, blushed faces toward the priest — reply sufficient. One glance showed but too well that the man was dead.

"Was he a Catholic?" was the next question. And at this he himself bent over the prostrate figure, which was horribly bruised beyond recognition. Something familiar about the dress and the man who had fasted till mid-day in order to receive his Lord, and as it proved, his Viaticum.

"God be praised," he exclaimed, and to the wonderment of the crowd he smiled.

"This man's soul is as safe and happy as an infant's. He received Holy Communion from my hands not three hours ago," Father Keating explained.

Nothing remained to be done, but to confer conditionally the Sacrament of Extreme Unction. While engaged in this duty it was that Father Keating, on turning back the shirt front, was greatly edified to behold a Badge of the Sacred Heart pinned to the inside of the shirt. Around it the skin was not even scratched, though the entire body was a mass of bruises. A friend of the Sacred Heart the good man had lived and died, and God seemed to desire to testify to the fact.

Directions were given by the Coroner for the removal of the body, but not before Father Keating had procured permission to have it conveyed to the rectory. He had also been permitted to keep an unmailed letter found in one of the pockets of the deceased, addressed to his mother, whose pious counsel had been so faithfully obeyed. Ah, what a comfort it would be for her to know in what a happy state her son met his death!

Fortunately, no one else had been injured in the least by the accident, so that the priest was able to set out immediately for home. His way led him past the homestead of the Rawleys, and as he drove slowly along,

he again began to reflect upon the sad end of the late head of the household, when suddenly he sat erect, struck by a new thought. He recalled his prayers of the morning. "O Lord, deign to make me this day the instrument of Your Grace in bringing one more soul into Your Heavenly Kingdom."

The prayer had been fulfilled, but in God's own inscrutable way. Immensely comforted in heart, the priest continued his way homeward, repeating half unconsciously: "God's will be done and may the Sacred Heart be forever praised."

A WORD TO GRADUATES

It is not for us to repeat any advice to graduates that has come to our notice. We have something to say to them for ourselves alone. It is — watch out for what you read! Nothing will undermine the benefits of a good Catholic education like indifferent reading, reading for pleasure, sticking like glue to a book for the thrill of it — letting the serious things of life go by while wandering amongst the gorgeous fields of poppies pictured by romancers. The pleasure and recreation to be derived from a good book of fiction is harmless in itself. If taken moderately, it is wholesome. But by all means learn to draw the line. Mix your reading diet as you vary your food menu. Too much of one thing is unwholesome.

Reading too many novels is like eating too many candies. Young people have a normal flow of romance in their blood. It does not need much stimulation. But it does need filtering. Good reading, including a certain regulated amount of religious reading will do this.

Reading too many novels is like eating too many candies. Young people have a normal flow of romance in their blood. It does not need much stimulation. But it does need filtering. Good reading, including a certain regulated amount of religious reading will do this.

It seems to me I'd like to go Where bells don't ring nor whistles blow Nor clocks don't strike, nor gongs don't sound, And I'd have stillness all around.

Not really stillness, but just the trees' Low whisperings, or the hum of bees;

Or brooks' faint babbling over stones In strangely, softly tangled bones.

Or maybe a cricket, or katydid, Or the songs of birds in the hedges hid, Or just some such sweet sounds as these, To fill a tired heart with ease.

If 'tweren't for sight and sound and smell, I'd like a city pretty well, But when it comes to getting rest, I like the country lots the best.

Sometimes it seems to me I must Just quit the city's dim and dust And get out where the sky is blue

And say, now, how does it seem to you?

LIVE IN THE SUNSHINE.

Live in the sunshine, don't live in the gloom, Carry some gladness the world to illumine.

Live in the brightness, and take this to heart, The world will be gayer if you'll do your part.

Live on the housetop, not down in the cell; Open-air Christians live nobly and well.

Live where the joys are, and scorning defeat, Have a good morrow for all whom you meet.

Be as a victor, and triumphing go Through this queer world, beating down every foe.

Live in the sunshine, God meant it for you!

Live as the robins, and sing the day through.

—Selected.

SPORTING CORNER

Lorain, O., July 29, 1925. Lorain, O., July 29, 1925. Flontek, 4. Base on balls—Off Sporting Editor "Glasič K. S. K. Jednote," Cleveland, O.

Dear Sir and Brother:

I have been following with interest the results of the K. S. K. J. team of Bridgeport, O., and must say without exaggeration that they have "some" ball team.

Though you have not heard very much from us in your Sporting Corner, I wish to make our debut before the K. S. K. J. fans.

The C. and M. team of Lorain is composed of members of the SS. Cyril and Methodius Lodge No. 101 K. S. K. J. and we are entered in the class B division of the Lorain Amateur Baseball Association. Though not getting off to a very good start, we are going at a pretty fair clip lately, winning two games consecutively. The results of the game played July 26th I sent herewith from clipping of a local newspaper.

August 2nd we are to play the Highlands and Aug. 9th we tackle the Bluebells. These two teams are tied for first honors in the class B series, conducted by the L. A. B. A. for the championship of Lorain. We are looking forward to a battle royal in both games, the results of which will be forwarded to the Sporting Corner.

Wishing all the K. S. K. J. teams the best of luck, I remain

Yours truly
Michael Cerne, manager.

TIGERS ARE CHEWED UP

Lose to C. and M. in a Class B Game, 8 to 6.

Lorain, O., July 27. — The West Side Tygers and the C. and M. outfit battled furiously yesterday at Oakwood Park, and the Tygers went down to defeat, or bit the dust, or what you will, by an 8 to 6 count. The game was one of the Class B series jousts.

Jacopine allowed eight hits, as did Flontek and Krieg for the winning outfit. The difference in runs is accounted for by the failure of the Tygers to bunch their bingles in the best fashion.

They also made six errors that aided in one run, while the C. and M. outfit played tighter ball, and made but three miscues.

W. S. Tygers A. R. H. O. A.
W. Krieg, p-3b 3 3 1 2 1
Molesky, cf-1b 4 0 0 4 2
Moszinski, 1b 3 0 2 1 0
Yoykel, cf 2 0 0 0 0
Krejci, if 4 1 1 0 0
Andy, ss 4 0 1 2 1
J. Krieg, c 2 0 0 6 0
Mucha, 2b 4 1 1 3 1
Flontek, 3b-p 4 0 1 3 2
Zarolinsk, rf 2 0 0 0 0
Barry, rf 1 1 1 0 0

Totals 36 6 8 27 8

C. and M. A. R. H. O. A.

F. Jacopine, if 4 1 1 1 0

Ambrozic, cf 3 1 0 2 0

J. Tomasic, 1b 4 1 1 7 2

Vidrick, ss 4 1 1 0 2

Virant, 2b 4 0 1 4 1

Kosten, 3b 4 1 1 1 2

Mramor, rf 4 2 2 3 0

F. Tomazic, c 3 0 0 7 2

J. Jacopine, p 3 1 1 2 2

Totals 33 8 8 27 11

W. S. T. 1 0 0 1 0 2 2 6

C. and M. 1 0 0 2 5 0 0 * 8

Errors—Molesky Andy, J. Krieg, Mucha, Flontek, 2; J. Tomasic, 2; Kosten. Two-base hits—Barry, Zelek. Three-base hit—Andy. Struck out—By J. Jacopine, 8; by Krieg, 7; by

Anglo in Indijo. Velika

zračna ladja za STO OSER.

Tako sedaj bodo začeli gra-
diti na Angleškem največjo zračno ladjo sveta. Gradila jo bo na račun angleške vlade po-
sebna družba. Pozneje bo slu-
žila ladja rednemu prometu med Anglijo in Indijo. Velika

bo še enkrat tako kakor je ona, ki je dosegel največja: na uro bo letela okoli 130 kilometrov — skoraj dvakrat od Ljubljane do Trsta — obdržala se bo pa v zraku brez nove zaloge bencina lahko okoli 40,000 kilometrov. To je pa toliko kakor meri ves zemeljski obod. Od Anglije do Indije bo letela lahko brez pre-
stanka. S seboj bo vzela sto potnikov.

IZBORNOD ODGOVOR.

Bridgeport, August 3. — The K. S. K. J. team of Bridgeport was nosed out of a 1 to 0 game Sunday at Maynard by the Maynard A. S. The lone tally of the game was scored in the seventh inning, when Schocker's grounder went through Kovach and he scored on a single by Evans.

K. S. K. J. A. R. H. O. A.
Legan, cf 4 0 1 0 1
Kasic, 1b 3 0 0 13 0
Kovach, 2b 4 0 0 2 5
Englehart, ss 3 0 1 0 2
S. Ehigh, p 3 0 0 0 1
W. Ehigh, rf 3 0 1 0 0
Roskovich, lf 1 0 0 3 0
Anskevich, c 3 0 0 6 0
Lucas, 3b 3 0 0 0 1

Totals 27 0 3 24 10

Maynard. A. R. H. O. A.

Griffis, 2b 4 0 1 1 2

Coates, ss 4 0 0 0 1

Pickles, rf 3 0 0 0 0

Dan, 3b 3 0 0 1 2

Bateko, 1b 3 0 1 8 0

Schocker, cf 3 1 0 1 0

Evans, c 3 0 1 15 0

Holt, if 3 0 0 1 0

Trap, p 3 0 0 0 0

Totals 29 1 3 27 5

K. S. K. J. 0 0 0 0 0 0 0

Maynard 0 0 0 0 0 1 0 * 1

Error—Kovach. Two-base hit—Evans. Stolen bases—Englehart, W. Ehigh. Struck out—By Trap, 13; by S. Ehigh, 6. Base on balls—Off Ehigh, 1; off Trap, 1. Double play—Dan to Backo.

KAJ VSE ČLOVEŠKI ŽELODEC PRENESE.

Neki trgovec na Češkem je bankovce ponarejal, in je bil zaprt. Hotel je zapustiti to življenje, vsaj pozneje je tako izjavil. In kaj je napravil? Lani v februarju je začel jesti kamenčke, kar po dvanajst postričnih želih naenkrat. Nbral jih je, ko se je sprehajal po dvorišču. Kmalu nato je zrezal tri podplate na kose in jih je z jedjo vred pojedel. V začetku marca je zavil igle v kruh in jih je požrl, dvanajst. Nato je jedel več dni smeti in v papir zavil cigaretni pepel. V začetku aprila je razbil tričetrtitersko steklenico, jo je na drobno raztolkel in je en del popil. Pred veliko nočjo je v presledkih treh do štirih dni pojedel osem igel, dve hlačni zaponki, žlico držalo, upognjen kos zice, vijak, štiri do pet žebeljev in ostanek razbitne steklenice, razen vrata, a sedaj v velikih kosih. Sedaj so ga operirali in so mu čudno hrano vzel ven. In je popolnoma zdrav.

NAJVEČJA KNJIGA SVETA.

Zadnjič so prodali v Londonu velikansko knjigo, mohamedansko sveto pismo ali koran. Knjiga je 120 centimetrov visoka, 76 centimetrov široka in 30 centimetrov debela. Dva moška imata dosti dela, da jo neseta. Crke so po 10 centimetrov visoke, vsaka stran ima 10 vrst. Poleg te knjige velikanke je ležal najmanjši koran na svetu, štiri centimetre visok in ravnotoliko širok.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Zahvalno ji je car prikimal in je položil na krožnik še dva zlepcev."

Prijetno ji je car prikimal in je položil na krožnik še dva zlepcev."

HIŠA NAPRODAJ.

Proda se hiša, še novo izdelana z lepo kletjo pod hišo in dva lota, kjer je vse obsajeno. Cena na samo \$1,800, potreba je \$1,000 gotovine.

Za pojasnila se obrnite na: Mrs. Mary Makovec, R. F. D. 3, Bo 21, Barberton, O.

ZAHVALA.

Delinost me veče, da se tudi tem potom zahvalim Slovencem na Evesti, Minn. za vso naklonjenost ob času mojega bivanja na počitnicah v oznamenem mestu. V prvi vrsti hvala mojiestri Mrs. Jerome in njenemu soprogu za dobro posrežbo, ko sem bival pri njih. Dalje se zahvalim moji mam za vso posrežbo, ker oni divajo pri svoji hčerji Mrs. Jerome. Hvala tudi moji sestri Mrs. Bojo in njenemu soprogu na Elcor, Minn. in njenemu sinu na krasno vožnjo z avtomobilom, ker kadar je imel kaj prostega časa, me je vedno okoli prepeljaval s svojim krasnim avtom. Nadalje izrekam zahvalo mojemu bratu Mr. Bambich in njegovi soprigi za vso uljednost in posrežbo ko sem bivala pri njih. Hvala mojim sorodnikom Mr. in Mrs. Bambich na Elcor, ki so mi šli takoj na roke; nadalje hvala vsem mojim prijateljicam, ker kamor sem privila, sem bila prav lepo in dobro posrežena. Prav lepo se zahvalim Mr. in Mrs. Perusek za uljednost in dobro posrežbo tako tudi Mr. in Mrs. Klun, Mr. in Mrs. Kostelic, Mr. in Mrs. Kavšek, Mr. in Mrs. Janežek, Mr. in Mrs. Osolnik, Mrs. Mike Lomšek, Mr. in Mrs. Uslasich, Mrs. Ivani Ahlin, Mr. in Mrs. Jakob Petrich za vožnjo v avtomobilu; hvala Rev. Father Leskovcu in njih kuharici Miss Theresa Serše, ki so me tako gostoljubno sprejeli in mi postregli; dalej lepo hvala Mrs. Lovšin, doli v starem mestu za tako fino posrežbo, da si boljšega zelite nisem mogla; dalje hvala za lepo posrežbo Mrs. Štebelj, Mrs. Perusek, Mrs. Katy in Mrs. Mary Kun, Mr. in Mrs. Lavrich in Mrs. Novak; slednji želim, da bi kmalu okrevala, ker je prišla ravno iz bolnišnice po prestari operaciji; hvala za dobro posrežbo Mr. in Mrs. Campa, Mr. in Mrs. Verant, Mr. in Mrs. Kuzma, Mrs. Jeri Ahlin in Mrs. John Maček; hvala članicam društva Marije Pomagaj, št. 164, KSKJ., ki so me vse tako gostoljubno postregle in ki me spoznajo; lepo hvala Mr. in Mrs. Peterlin; Mrs. Peterlin je imela ravno "party", ker so ji priredile prijateljice; hvala ji, ker je tudi mene doletela čast, da sem se veselila z njimi; hvala Mrs. Lovšin za dobro posrežbo.

Nadale gre vsa čast faranom fare Sv. Družine, ki so toliko darovali, da se cerkev tako lepo preslikalo, kar zasluži vso pohvalo znani akademični slikar Ivan N. Gospač. Cerkev je pa tako lepa, da se lepo dobiči ne more po vsei. Minnesot; jaz vem, da celo škofovo v Duluthu ni tako lepa. Zatorej eveski Slovenci, bodite posorni na svoj hram božji. Vsa hvala tudi Father Laskovcu, ki so se tako mnajali, da se je cerkev tako lepo preslikalo.

H koncu teh vrstic izrekam še enkrat lepo zahvalo vsem skupu, kar ste mi dobrega storili tekom bivanja med vami. Celo tri tedne sem se mudila tamkaj, pa mi je čas takoj naglo potekal, kot bi bila med vami samo par dni. Torej še enkrat lepo hvala Vam, osobito na mojim sestram Mrs. Jerome in Mrs. Bojc, ker so me šle spremi do Dulutha. Adijo, z Bogom! Na zopetno svidenje drugo leto, ce Bog da.

S pozdravom in veselostivojem, udana Vam

Mrs. Mary Anzelc.

1800 W. 23rd St.

Chicago, Ill. 28. jul. 1925.

(Advert.)

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Z žalostnim in poletnim srčem naznajamo tužno vest vsem našim sorodnikom, znancem in prijateljem, da je dne 15. julija t. l. neizprosna smrt pretrgala nit življenja našega ljubljenega sinčka in bratca

Viljem Kauc-a.

Ko je bil star deset let in en mesec. V prvi vrsti izrekam prav lepo zahvalo g. Antonu Grdinu, ml. ker nam je vse tako lepo pri pogrebu uresil. Prav istrenno se zahvaljujem bozu Mr. Frank Glaviču in teti Mrs. Frances Dolinar za krasi venec; potem Mrs. Vehar in Mrs. Jurčič, ki so mi prisle tekaj na pomor. Zahvalimo se Mr. Zupančiču, ker nas je takoj z avtomobilom peljal v mesto do pokojnika. Nadalje se tudi zahvaljujem Mr. Lab, Mr. Less, Mr. Koke, ki so nam dali svoje avtomobile pri vlečnosti pogreba. Prav lepo hvala vsem načinje gradi pokojnika, svojega tovarša, in za darovane vence. Lepa hvala vsem onim, ki so ga prislil kropiti in ki so čuli pri njem. Lepa hvala tudi Mr. in Mrs. Russ, Mr. Kušniku in Mr. Jeržiu; lepa hvala Zakrajškemu družini in Mrs. Jurca za darovane vence. Se enkrat: Lepa hvala vsem skupu!

Tebi, preraso umrli sinček in bratje Želimo večni mir in veselje med kraljicati v nebesih. Prosi za nas Boga, da se enkrat vši skupaj sestanemo pri Bogu v nebesih.

Jamica tiba,
kotiček mruč!
Težav, ne joku!
Zahtoji ostali:

FRANK in FRANCISCA KAVC, starši,
BERNARDKA, FRANCES, ROZALKA, FRANK, AVGUST,
ANDREW in JOHN, sestre in bratje.

West Park, (Cleveland), Ohio, dne 28. julija, 1925.

W. S. T. 1 0 0 0 1 0 2 2 - 6

C. and M. 1 0 0 0 2 5 0 0 * 8

Errors—Molesky Andy, J. Krieg, Mucha, Flontek, 2; J. Tomasic, 2; Kosten. Two-base hits—Barry, Zelek. Three-base hit—Andy. Struck out—By J. Jacopine, 8; by Krieg, 7; by

Anglo in Indijo. Velika

zračna ladja za STO OSER.

Tako sedaj bodo začeli gra-

diti na Angleškem največjo

zračno ladjo sveta. Gradila jo bo na račun angleške vlade po-

sebna družba. Pozneje bo slu-

žila ladja rednemu prometu

med Anglijo in Indijo. Velika

zračna ladja za STO OSER.

Tako sedaj bodo začeli gra-

diti na Angleškem največjo

<p

